

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

‘Ο Γράννης κι’ ο Μαρκῆς
μιλοῦνε κι’ ἀπορεῖς.

Γ.— ‘Οπως ὁ Χάμπλεϊ ἔχασε τ’ αὐγά με τὸ καλάθι
πώτυραννιώτουνε πολὺ κι’ ἀδύνατον ἐστάθη
ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ του τὸ πρόβλημα νὰ λύσῃ,
νὰ ζῇ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῇ σ’ αὐτὴν τὴ μαύρη φύσι,
ἔτσι κι’ ἐγὼ κυτιάζοντας τὸ ἐθνικὸ τὸ χάλι μου
παιδεύομαι, μωρὲ Μαρκῆ, καὶ σπᾶω τὸ κεφάλι μου
γιὰ ναῦρω τίνος ἄραγε ἡ γνώμη ὁρθότερα ;
Τοῦ Βασιλῆα μας τοῦ κλεινοῦ
ἢ τοῦ σγαρῆλου τ’ ἄλλουνοῦ
πῶχει γιὰ τὰ στα μάτια του καὶ βλέπει πούλιό πέρα ;

‘Οπως ὁ Χάμπλεϊ ἀκριβῶς, σοῦ ἐπαναλαμβάνω,
κυτιάζω τὴν κατὰστασιν καὶ μύριες σκέψεις κάνω
ποιὸς ἀφ’ τούτων δυὸ παράγοντας νάχη τὸ δίκιο ἄρα !
‘Ο Βενιζέλος ποῦθελε ν’ ἀρχίσουμε τὰ σμπάρα
ἢ ὁ Κουμπάρος ποῦ κρατεῖ οὐδέτερο τ’ ἀσέρι
καὶ δὲν ἐπεδοκίμασε τὰ σμπάρα τοῦ Λευτέρου ;
‘Εδῶ εἶναι τὸ πρόβλημα ποῦ μ’ ἔχει σ’ ἀπορία
καὶ με κρατεῖ σὲ συλογὴ
ποῦ δὲν εἰσέρω τί θὰ βγῇ
μ’ αὐτὴν τὴν ἱστορία.

Αὐτὸ τὸ πρόβλημα, Μαρκῆ, μοῦ τρώει τὸ κεφάλι.
‘Ο Γίγας νὰ μιλή σωστὰ κι’ ὁ Βασιλῆας νὰ σφάλῃ,
ἢ γνώμη μὴ λανθάνουσα εἶναι τοῦ Βασιλέως
κι’ ὁ Βενιζέλος σκέπτεται πολὺ, ἐπιπολαιῶς ;
Καὶ προσπαθῶ νὰ βρῶ, Μαρκῆ,
μονάχος μου τὴ λύσι,
γιατὶ κανένας δὲν μπορεῖ
σωστὰ νὰ μοῦ μιλήσῃ.

‘Ο κάθε Βενιζελικός με βρίσκει καὶ μοῦ λέει !
«Εἶδες δουλειὰ πόσάθαμε ; ‘Ο Βασιλῆας τὰ φταίει !»
‘Αλλὰ καὶ πᾶς ἀντίθετος μοῦ λέει θυμωμένος
πῶς εἶναι γιὰ τὰ σίδερα αὐτὸς ὁ βουρλισμένος.
Κι’ ὁ Λιόκης ὁ μηχανικὸς τὸν ἔχει τέτοιο ἄχτι,
π’ ἂν ἦταν τρόπος νὰ γενῇ
τὸν ἔβανε στὴ μηχανή
νὰν τόνε κάμῃ στάχτη !

Μ.— ‘Εγὼ
Γ.—

Σχαστός καὶ κόκορος νὰ μὴν πετιέσαι πάντα.
‘Εσὺ μοῦ φαίνεσαι βαρὺς ἀπὸ τὴν προπαγάντα.
κι’ ἐμπιστοσύνη τώρα πιά στὴ γνώμη σου δὲν ἔχω.

ἀλλὰ ἐγὼ ποῦ κίνδυνον μεγάλον διατρέχω
λόγω τῆς γεφυρώσεως ποῦ γίνεται στὸ Σάβο,
ὀφείλω νὰ σκοτίζομαι ἴσα νὰ καταλάβω
τίς ἐκ τῶν δύο θὰ βρεθῇ ἀληθινὸς στὸ τέλος ;
Καὶ μάντις θὰν’ ὁ Βασιλῆας ἢ θὰν’ ὁ Βενιζέλος ;

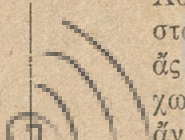
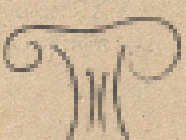
Μ.— ‘Εγὼ . . .
Γ.— Κακὸς περιδρόμος σοῦ ξαναλέω πάλι.
‘Ασεμ’ ἐμένα νὰ μιλῶ πῶχω γερὸ κεφάλι
κι’ εἶμαι καὶ ἀνεξάρτητος ὅφ’ ὅλας τὰς ἐπόψεις.
Θὰ φᾶς καμμιὰν ἀνάποδη ἂν ξαναδιακόψῃς.
‘Αλλως τε οἱ ἀδήλωτοι καὶ οἱ ἀπαλλαγέντες
δὲν πρέπει γνῶμες νάχουνε γιὰ τοῦτες τῆς κουβέντες
ποῦ ἀφοροῦν εἰς ὕψιστα ζητήματα τοῦ Κράτους,
καὶ προπαντὸς, ἀγύμναστε, ἐμᾶς τοὺς ἐπιστράτους,
ποῦ στὸν ἀτμὸ στεκώμαστε
μὲ οὐδετέρω γνώμη
καὶ τίνος χρειαζώμαστε
δὲν ξέρουμε ἀκόμη !

Τσακίνο τὸ κεφάλι μου λοιπὸν, μωρὲ ζευζέκη,
γιὰ ναῦρω ποιὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ ἐν τῇ δικαίῳ στέκει.
ὁ Βασιλῆας ποῦ μυστικούς μᾶς θέλει διπλωμάτας,
ἢ ὁ Λευτέρης ποῦ διψᾷ γιὰ τὸ πλευρὸ τοῦ ‘Αντάτας ;
‘Ο Βασιλῆας καλλίτερα τὰ πράματα τὰ βλέπει
ποῦ μᾶς καλένουν στὸ χορὸ καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει,
ἢ ὁ Λευτέρης π’ ἄναψε με τὴ μονομονία
νὰ πᾶ’ νὰ κυνηγήσουμε τὴν Αὐстроγερμανία ;

Αὐτὸ τὸ μέγα δῆλημα με κάνει νὰ σασιίσω.
Κι’ ἂν ἤθελ’ εἶναι βολετὸ τὸ Γίγα νὰ ῥωτήσω,
θὰν τῶλεγα, βρὲ Γίγα μου κι’ οὐράνιε Μεσία,
ἐὰν νικήσ’ ἡ Τετραπλῇ, ποιὸς πιάνει τὴ Ρουσία ;
Μὰ καὶ τὸ Ρήγα νάβλεπα μέσα σι’ ἀνακτορά του,
θὰν τῶλεγα τοῦ λατρευτοῦ καὶ τοῦ ἐκλαμπροτάτου,
ἡ γνώμη σου, Κουμπάρε μου, εἶναι μεστὴ σοφίας,
ἀλλ’ ἂν νικήσουν Γερμανοὶ,
λὲς νάχουνε ὑπομονή
οἱ λύκοι καὶ οἱ πάνθηρες ‘Εμβερ καὶ συνίροφιας ;

Μ.— ‘Εγὼ . . .
Γ.— Μὰ εἶσαι φόρτωμα καὶ θὰ σὲ δείρω χάχα.
Δὲν ἐπιτρέπω νὰ μιλεῖς παρὰ ν’ ἀκοῦς μονάχα
Καὶ ἂν τεχνολογήσωμεν τοῦ Βασιλῆα τὴ γνώμη,
εἰς τ’ ἄρματα οὐδέτεροι νὰ μένωμεν ἀκόμη,
καὶ ἂν ὡς ἐδηλώσαμεν στοῦ Σέρβου τὴν πρεσβεῖα
δὲν ἔχουμ’ ὑποχρέωσι καμμιὰ στὴ Σερβία
καὶ ἂν γιὰ λόγους μὴ γνωστοὺς καὶ γι’ ἄλλους ποῦ τοὺς ξέρεις,
ἐγύρισ’ ἀφ’ τ’ ‘Ανάκτορα πεσμένος ὁ Λευτέρης
ἀπάνου πώκολούσαμε με τὰ πλευρὰ τοῦ ‘Αγγίλιας,
εἶμαστε Γερμανόφιλοι ἂνευ ἀμφιβολίας.

Χορὶς τοῦτον τὸν φόρτωμα καὶ θὰ σὲ δείρω ἀντροπῆς
στὰς ὑψηλὰς καὶ σεβάστας τοῦ ‘Ανακτοῦ θελήσεις,
ἂς μένωμεν οὐδέτεροι καὶ ἂς ἐπὶ τῇ ἀντιμαχίᾳ
χωρὶς νὰ χυθῶμεν, Μαρκῆ, γιὰ τὴ Σερβία δακρυ
ἂν ὅσοι αὐτὸν ἐξέλεγον ἢ ἀπὸ τῆς χιτῆρας.
Μ’ ἂν ὁ τροχὸς ἀνάποδα συμβῇ νὰ μᾶς γυρίσῃ,
φασκέλωστα τὰ πράγματα καὶ ἄνευ προσχημάτων
θέσεν αὐτοῖς ὀρίανιν, ὡς ἔλεγεν ὁ Πλάτων !

"Αν όμως υπετίθετο πώς ήκουα τὸν ἄλλον
καὶ δίχως νὰ πολυσκεφθῶ
ἐπήγαινα ν' ἀναμιχθῶ
μετὰ τῶν Ἀγγλογάλλων,
βεβαίως νέα θαύματα στὸν Αἷμον ἦθε κάμω,
ἀλλὰ τὰ ὑποβρύχια ποῦν' ὅξ' ἀπὸ τὴ Σάμο
καὶ πᾶν τὸ διερχόμενον κυτοῦν ἄνευ ἐλέους,
τὶ θᾶκαναν σ' ἐμένανε καὶ στοὺς Μπελατσιολέους ;

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα ποῦ δὲν μπορῶ νὰ λύσω
Ἦ κάτσω, ἢ ἀναμιχθῶ,
μοῦ φαίνεται πῶς θὰ χαθῶ
μ' ὅ,τι πλευρὸ κολλήσω.
Κι' ἡ μία γνώμη σεβαστὴ, κι' ἡ ἄλλη ὀρθοτάτη,
ἀλλὰ προκύπτει ἐναργῶς
πῶς οὔτ' ὁ πρόωγν ἀρχηγὸς
μήτε καὶ τὸ Παλάτι
μποροῦνε νὰ μοῦ δώσουνε μιὰ γνώμη ὀρισμένη
περὶ τοῦ ποῖα σύμπτωσης μοιραία μὲ προσμένει.

Δόξα καὶ στὸν Κουμπάρο μας, τιμὴ καὶ στὸ Νουνό μας
καὶ ἀμποτέρας σέβομαι τὰς ἐκφρασθεῖσας γνώμας,
μ' ἂν εἶν' ἡ μιὰ συμφέρουσα κι' ἡ ἄλλη ὀλεθρία,
ἐγὼ δὲν βλέπω δυστυχῶς
παρὰ πῶς βροίσκοι' ὁ φτωχὸς
μέσα σὲ δυὸ θερία
π' ἀνοίγουνε τὸ στόμα τους νὰ καταπιοῦν τὸν Αἷμο
καὶ χάνομαι καὶ σβύνομαι καὶ σκιάζομαι καὶ τρέμω.

Ἄλλοιῶς αὐτὸ τὸ πρόβλημα δὲν δύναμαι νὰ λύσω.
Μ.— Μὰ τέλος πάντων ἄσεμε κι' ἐμένα νὰ μιλήσω !
Γ.— Τὶ θὰ μοῦ πῆς ;
Μ.— Τὰ λόγια σου θὰ ἐπιδοκιμάσω.
Κι' ἀφοῦ μοῦ λὲς κι' ἔτσι κι' ἄλλοιῶς πῶς πρόκειται νὰ χάσω
καὶ ἀπειλεῖται πάντοθεν ὁ πενιχρὸς μου οἶκος,
γίαι νὰ βγῶ σὲ πόλεμο νὰ σκοτωθῶ ἀδίμως ;
Ἦμουνα Τοῦρκος ἄλλοτε καὶ Βενετὸς κι' Ἰγγλέζος.
Ἄς ζῶ τοῦλάχιστον γερός κι' ἄς γίνω κι' Οὐγγαρέζος.
Ποιὰ ἄραγε διαφορὰ στὸν τόπο θὰ ὑπάρχη ;
Μονάχα πῶς θ' ἀλλάξουμε ταμῖα καὶ νομάρχη !

Γ.— Φοβᾶσαι τ' ἀερόπλانا μωρὲ Ἰσκαριώτη
καὶ τῷξερα πῶς συμφωνεῖς μὲ τὴν οὐδετερότη
ποῦ πλέον ἀπεφάσισε τὸ ἔθνος νὰ κρατήσῃ.
Κι' ἂν ἡ Σερβία συνδρομὴ βγῆκε νὰ σοῦ ζητήσῃ
ποῦ Γερμανοὶ καὶ Βούλγαροι τὴν ἔβαλαν στὴ μέση
ἐσὺ τὴν καραβάνα σου ἀδειάζεις ἐν ἀνέσει.
Καὶ ἂν ἡ σύμμαχος αὐτὴ
ἐπικαλεῖται καὶ ζητεῖ
τὰς ἰσχυράς σου χεῖρας,
ἐσὺ ἀγρόν ἠγόρασες τῆς λὲς τῆς κακομοίρας !

Μὲ τῆς οὐδετερότητος ἡσύχασες τὸ μέτρο
κι' ἄστονε νὰ σκοτίζεται, μοῦ λὲς, τὸ μπάρμπα Πέτρο.
Μπερδεύεις τώρα τεχνικὰ
καὶ συζητεῖς μαστορικὰ
τοὺς τῆς συνθήκης ὅρους
καὶ βγάνεις ὅξου γάμπες κι' ἐνστάσεις διαφόρους
τῆς ἰδίας κι' ἀπαράλλακτες σχεδὸν κι' ἀπάνου κάτω,
ποῦ βγάνει κι' ὁ πατέρας σου μὲ τὰ δικαστικά του.

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἔρχεται ὁ πόλεμος μὲ φούρια.
Κι' ἀγάντα ἡ Κυβέρνησι μαζώνει τὰ γαϊδούρια.
Ἐπὶ τὸ δεκλαμάρανε καὶ τῶπανε στοῦ Τσάση
πῶς ὅποιος ἔχει γαῖδαρο νὰ τὸν παρουσιάσῃ.
Τότε λοιπὸν τί κάδεσαι ; Ἀμέσως πάρε πᾶσὸ
καὶ φόρεσ' τὸ σαμάρι σου νὰ σὲ παρουσιάσω.
Κι' ἀφοῦ τὸς βρῇθηκοῦν το ἔθνος το ἀπολαρεῖ,
ἀναπληρώσῃ τὸς ἐσεῖς οἱ μάχιμοι γαῖδαροι.

Ἐὰν δὲν εἶσαι γαῖδαρος, ἔχεις γαῖδαρου φήμη
καὶ μὴ γυρεύης νὰ κρυφτῇς.

Νὰ πᾶς νὰ παρουσιαστῇς
ἀμέσως στὸ Ζαῖμη
καὶ πέστου μ' αὐταπάρνησι τοῦ μπάρμπα μας τ' Ἀλέξη,
πῶς εἶσαι διαθέσιμος στὸ κάρρο νὰ σὲ ζέξῃ,
νὰν τὸ τραβᾷς νυχθημερὸν περήφανος ὡς λέων,
ἀφοῦ ὡς ζῶν λογικὸν δὲν χρησιμεύεις πλέον !

Μ.— Ὡστε λοιπὸν τὴ στάσι σου, πότε θὰ καθορίσῃς ;
Γ.— Ὡ ! ποῦ νὰ πᾶς στὸ διάολο μὰ καὶ νὰ μὴ γυρίσῃς,
δουλειὰ ποῦ μὴκατάφερες ἢ μᾶλλον δεξιὴ
πῶμπασες τὰ στρατεύματα μέσ' στὴ Θεσσαλονίκη
καὶ τώρα πᾶ τὰ πράγματα τᾶχεις μαλλιά κουβάρια
κι' ἐμένανε δεμένονε κι' ἀπὸ τὰ δυὸ ποδάρια.

Μ.— Σῶπα καὶ θάρτουν ὥμορφα τὰ σχέδια στὸ τέλος.
Κουράγιο κι' ἐματάφτασε ὁ μπάρμπα Βενιζέλος.
Ἐπόμενε, ἡσύχαζε τ' αὐτὴ σου μὴν ἰδρώνῃ
κι' ἂν εἶναι πέντε πλοίαρχοι ἀπάνου στὸ τιμόνι,
εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ σύμπτωσης παροδικῇ, μοιραία.
Ὅλοι θὰ ξεμπαρκάρουνε πρὶν κάμουν ἀβαρέα !

Ἄν ἔφυγ' ὁ θαυματουργὸς
κι' ἦλθαν προθύμως καὶ γοργῶς
ὁ δεινὰς καὶ ὁ τάδες
καὶ λειτουργοῦν σὰ νᾶτανε παμμένοι δεσποτάδες,
δὲν πρέπει νὰ συγχύζεσαι οὔτε ν' αὐθαδιάζῃς
ἀλλὰ τσ' ἀρβίλες σου καὶ σὺ ν' ἀρχίσῃς νὰ μπουρλιάζῃς
γιατὶ ἀφοῦ τὸ σχέδιο πέρνει καὶ τὰ γαῖδούρια,
καβάλα θὰν' ὁ Γίγαντας νὰ δώσουμε τὸ γιούρι.

Ἡ πεῖνα καὶ τὸ φουρναριὸ εἰς τοῦ Χωρεάτη τὸ χωριό.

Μέσα στὴν ὥρα π' ἄξαφνα ὁ Γίγας τῶν γιγάντων
μᾶς παρατάει τὰ λουριά ἡνίων καὶ ἱμάντων
κι' ὁ Βασιλεὺς στὴ θέσι του καλένει τὸ Ζαῖμη,
νέα μᾶς ἦρτε χαστουκιὰ
πῶμείναμε χωρὶς μπουκιὰ
καὶ μὲ χωρὶς προζύμι.

Σ' ὥρες ποῦ στὴ Βαλκανικὴ
γένεται δράσις γενικὴ
ἀπὸ Διπλὲς κι' Ἀντάτες
καὶ σφάζονται κι' οἱ μὲν κι' οἱ δὲ,
περνᾷ ὁ κόσμος μὲ φιδὲ
καὶ μὲ βραστὲς πατάτες.

Τὸ Ἀργιστόλι ἔλαβε ὄψι πολλὸ ἀθλία
πῶμάσαν καὶ τὰ κόλυθα ἀφ' τὰ παντοπωλεία
νὰ πᾶνε νὰν τ' ἀλέσουνε νὰ κάμουνε κουρκοῦτι
κι' ἀπέλπιδες ἐλέγανε, μωρ' τί χρονιὰ ναι τούτη !
Κι' ἕνας καὶ μὲνός μπιστικὸς
ποῦταν' τρεῖς μέρες νηστικὸς
ἔλεγε «σῦρτε στὴν ὀργὴ Κάζερ καὶ Φραγκίσκο
ἀφοῦ μ' ἐκαταντήσετε βασιλὸνα νὰ μὴ δρίσκω !»

Κι' ἐνῶ ἦταν ἀδύνατο μπουκιὰ κανεῖς νὰ εὔρῃ,
μέσ' στὰ Μουσάτα στὸ χωριὸ
εὐρέθηκα ἕνα φουρναριὸ
ποῦχε ψωμί κι' ἀλευρι,
ἀλλ' ἐν τῇ ἄμα ἰώμαθαν καὶ πᾶν ὀλοῦθε σπίγες
κι' ἐπέσαν ὅλα τὰ χωριὰ στὸ φούρνῳ σὰν τζή μυῖγες.

Ἐκεῖ ἐτρέξαν Καστρινοὶ
καὶ Τραυλοπερατάδες,
Καραβισιάνοι, Σπαρτινοὶ
καὶ Βλαχισμιωτάδες,
κι' ἦρταν κι' ἐμυρίζωντανε τοῦ φούρνου τ' ἀγγωνάρια
σὰν ὅποτα μοιράζονε στὰ Σίτσια δικονάρια.

Ἀπειρο πλῆθος καὶ πολλὸ
εἶχε βρεθεῖ ἐμπρὸς μου,
ποῦ ἔαφνον νὰ μέσ' στὴν αὐλὴ
τὸ ἔργο τῆς ἐργασίας μου.
Χίτες φρεσὶ γὰρ τὴν πόλιν ἦν εἶναι τοῦ
πῶπῳ καὶ τῶν γυναικῶν ὁρατὶόνες τὸ σακκὶ τοῦ.
Τὶ ἀσκήρια καὶ φουράκια
ἐπὶ τὰς πόλιν καὶ τὰς γυναικῶν.
Ἐνα πρᾶμμα στὰ Μουσάτα
ποῦτανε πρωτοφανές.
Ὡς καὶ ὁ παπᾶ Δημήτρις μέσ' ἀπὸ τὴν Κεραμιά

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ἐτρεξε πεζὸς τὴ νύχτα γὰρ νὰ πάρῃ δυὸ ψωμιὰ.
Καὶ μοῦ ἔλεγ' ὁ καυμένος τὸ φριχτὸν ἀγῶνα του
πῶς ἐκίνησε τὸ δράδου
κι' ἔπεσε μέσ' στὸ σκοτάδι
κι' ἔσπασε τὸ γόνα του.

Κι' ὅπως τῶλεγα «Παπᾶ μου ὅλα εἶναι τυχερά»
νὰ καὶ βλέπω μέσ' τὸ δρόμο
ποῦχε τὸ σακκὶ στὸν ὦμο
τὸν παπᾶ Καλογρηᾶ

Κι' ὅταν μῆλκε μέσ' τ' ἀσκέρι ποῦταν' ὅλα τὰ χωριά,
ἐκρεσέριζ' ἀπὸ τσ' ἄλλους, ὁ παπᾶς μισὴ ὀργιά.

Ἐδιάσχιζε τὰ πλήθη,
πλησιάζει κι' ὑπεκλήθη
εὐλαβῶς καὶ ταπεινῶς,
ὅπου νάσου μέσ' τὴν ὥρα κι' ὁ παπᾶς ὁ Σοφιανός,
ποῦ τῶμύρισε τοῦ φούρνου ἡ βρασιόνα ἡ ζεστή,
κι' ἔγειν' ἀναπολιτάνα τοῦν παπάδωνε σωστή.

Κι' ἔλεγα τοῦν παπάδωνε ποῦ τσῶβλεπα κορδόνι :
«Πατέρες καλῶς ἤρτετε, μὰ τὸ ψωμὶ τελειώνει
κι' ὅσο νὰ λάβουμ' ἄλευρα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου
γιομῆστε τὰς γαστέρας σας ἐκ πνεύματος ἁγίου !»

Ἀλλὰ καλὰς ὁ φούρναρης εἰς ἐποχὰς δυσκόλους,
ἔβγαλε δεύτερη φουρνιά καὶ τοὺς ἐγλύττωσ' ὅλους.

Κι' ὅταν ἐφεύγαν' ἀπὸ κεῖ
μὲ τὰ σακκιά γιομάτα,
οἱ λαῖκοι κι' οἱ κληρικοὶ
ἔλέγανε στὴ στράτα :
«ἔκαμε θαῦμα σήμερα ὁ φούρνος τοῦ Τσιγκέλη
ποῦ δὲν τὸ κάνανε μαζὺ πενήντα Βενιζέλοι !»

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ; (ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΥ)

Ἐσφάλισε χρόνος
κι' ὁ ἄλλος σιμώνει
ποῦ ἄγριος φθόνος
τὸν κόσμον σκοτώνει.

Θανάτου μαυρίλα
καὶ πόνου βοῆς.
Καὶ πέφτουν σὰν φύλλα
ἀνθρώπων ζωές.

Δαιμόνιος σάλος
τὸ σύμπαν κλονίζει.
Ὁ κάθε μεγάλος
μικροὺς στραγκαλιζει.

Μεθᾶ στὸ βομό τους
καὶ φλόγες ἀφίνει.
Πατεῖ τὸ λαιμό τους,
τὸ αἷμα τους πίνει.

Ἡ λύσσα, τὸ μένος
ὀλοῦθε φοιχτὸ
κι' ἐγὼ μεθυσμένος
γελῶντας ῥωτῶ:
(νὰ βγῇ τὸ φαράκι)
παπάδες καὶ διάκοι
τοῦ κόσμου τοῦ ψεύτη,
μ' ἐτούτην τὴ μπόρα
ποῦ τρίμματά πέφτει
ὁ μαῦρος λαὸς,
γὰρ πέστε μου τώρα,
ποῦ εἶν' ὁ Θεὸς ;

Τάπας.

ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Βλέπε τα πλέον Ἀσκουιδ,
κύρτα τα τώρα Γρέϋ
παύσατε σεῖς οἱ αἵτιοι
γὰρ τὸ βουτσὶ ποῦ ῥέει !

Τὴν ἀστοχὴν πολιτικὴν
παρδείξτε σὴν Βαλκανικὴν
παρρηγοῦστε ἡδὴ
παύσατε νὰ τσοπάνετε
στὸν κόρφο σας τὸ φεῖδι !

Μὰ τάχα δὲν τὸ ξέρετε

γὰρ τοὺς Βουλγάρους ὅτι
δὲν ἔχουν φίλο ἄλλον
παρὰ τὴ δολιότη ;

Τάχα καὶ δὲν τῶβλέπετε
κι' ἀφ' τὸν πρωθυπουργό τους
πῶς ἐκαταπροδῶσανε
καὶ τὸ δημιουργό τους ;

Ναὶ ! θὰ γελιέτ' ὁ ἄνθρωπος
μὰ πάντα σ' ἓνα μέτρο.
Ἀλλ' ὅπως τὰ δουλέψετε
πάει !... τὸν ξεπερδέψετε
τὸ δύστηνον τὸν Πέτρο !

ΣΤΟΝ ΠΕΤΡΟ

Ἀγάντα Πέτρο γίγαντα,
Πέτρο τιτάν ἀγάντα
καὶ δεῖξε πάλιν σθεναρῶς
πῶς ὅσος κι' ἄν διαβῇ καιρὸς
ὁ ἴδιος θάσαι πάντα !

Ἀγάντα Πέτρο γίγαντα
ποῦ συγκινεῖς τὰ σύμπαντα,
ἀγάντα γέρω μπάριπα
νὰν τοῦ τὰ ματαιώσουμε
τοῦ Κάϊζερ τὰ γόρμπα,
ποῦ τώρα ἓναν ἥμισυ
ἀπάνου κάτου χρόνο
μὲ τ' ἀδικό του τὸ σπαθὶ
γὰρ νὰ γκρεμίση προσπαθεῖ
τὸν ἐνδοξό σου θρόνο.

Ἀγάντα Πέτρο-φουκαρά
ἀγάντα ἄλλη μὰ φορὰ
καὶ ἡγγικεν ἡ ὥρα,
ἡ ἀφ' τὸ χάριτ νὰ σβυστῇ
ἡ κλασικὴ σου χώρα,
ἡ ὅταν θὰ συζητηθοῦν
οἱ ὁροὶ τῆς εἰρήνης
ἔσθ' νὰ βάλω πρόεδρο
τὸν Κάϊζερ νὰ κρίνης !

ΟΙ ΔΥΟ

Ὁ Λατρευτὸς
κι' ὁ Ἐκλεκτὸς
πάλιν κατὰ τὴ μοῖρα
ὡς θετικὸς
κι' ἀρνητικὸς

παρήγαγον ἑξαφνικῶς
ἠλεκτρικὸν σπινθῆρα.

Ὁ μὲν φρονῶν:
«Τῶν Γερμανῶν
τὸ ξίφος θὰ ἰσχύση»
ὁ δὲ δηλοῖ
μέσ' τὴ Βουλὴ:
«Θὰ κατισχύσῃ ἡ Τετραπλῇ»
Καὶ βρῖσκοντ' ἐν συγχύσει !

Ὁ Λατρευτὸς
κι' ὁ Ἐκλεκτὸς
πάλιν ἐν διαστάσει...
κι' ἐγὼ σᾶς λέω βρὲ παιδιὰ
πῶς παίζουσε τρικλοποδιὰ,
ὁ διόλοος νὰ σκάσῃ !

Ὁ Λατρευτὸς
κι' ὁ Ἐκλεκτὸς
π' ἐξίσου ὁ Λαὸς αὐτὸς
ἀπὸ καρδίας ἀγαπᾶ,
νὰ μοῦ τρυπήσουνε τ' αὐτὶ,
οἱ δυὸ παράγοντες αὐτοὶ
ἂν δὲν μᾶς πέζουν τὸν παπᾶ !

X.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ

Κυρά μου, ἔλγχε καὶ σ' ἐμᾶς
ἀπὸ κανένα βλέμμα
καὶ μὴ μᾶς σέρνῃς τρίμματα
στῆς φούστας σου τὸ ἔρμα.

Εἶσαι ψηλὴ, τὸ ξέρουμε
καὶ βλέπουμε' ἐν ἐκστάσει,
πῶς τὸ φτερό τοῦ πύλου σου
τὸν οὐρανὸ θὰ φθάσῃ.

Τὸ ξέρουμε πῶς πολεμᾶς
εἰς κύκλους ἀνωτέρους,
ἀλλὰ καὶ ἔλεως γενοῦ
σ' ἐμᾶς τοὺς οὐδετέρους !

Καμαρωτὴ, καμαρωτὴ
σὰ νεραντζοῦλα φουντωτὴ
περνᾶς καὶ μᾶς μαγεύεις.
Οὐδετερότητα βαστάς
κι' ὅθεν ἰδῇς πολεμιστὰς
ξεφεύγεις κι' ἀλαργεύεις.

Ἀλλὰ οὐδετερότητα
ὡς πότε θὰ τηρήσῃς ;
Εἶναι καιρὸς τὴν στάσιν σου
καὶ σὺ νὰ καθορίσῃς.

Εἰς τὴ μαμὰ ἐτόνισε
μὰ κάποια θυγάτερα:
Ἐσὺ μαμὰ μου, ὅταν δρῶ,
νὰ μένῃς οὐδετέρα.

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΣΤΗΛΗ ΕΥΘΥΜΩΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΝΟΜΑΡΧΑΙ

Τὴν Κυριακὴν, ποῦ ἔλειπεν ἡ Φίλαρ
μονικὴ ἀπὸ τὴν πλατεῖαν καὶ ἡμπο-
ροῦσε κανεῖς νὰ ἀφίεται βαθὺς εἰς
τὰς σκέψεις του χωρὶς νὰ τὸν ἀνηου-
χεῖ ὁ θόρυβος τῶν σαλπύγγων καὶ τῶν
τυμπάνων, παρετήρουν καθήμενος εἰς
δύο χωριστὰ τραπέδια τοῦ Καφφε-
ρείου, τοὺς δύο νομάρχας. Τὸν πανθὲν
τα δηλαδὴ καὶ ἀπερχόμενον κ. Γκό-
φραν καὶ τὸν ἄρτι διορισθέντα διάδοχον
τον κ. Πασχάλην.

Ὁ κ. Γκόφρας, λίαν ἀδυνάτου κρά-
σεως ἄνθρωπος, ἰσχνὸς καθ' ὑπερβο-
λὴν καὶ ἀρετὰ ὀχρὸς.

Ὁ κ. Πασχάλης ἀντιθέτως, λίαν δν-
νατῆς κράσεως, παχὺς καθ' ὑπερβο-
λὴν καὶ ἀρετὰ ὀρεοειδής.

Ὅποια, ἐκ συμπεριφορᾶς καὶ ἀπο-
μαζῆν τῶν δύο ἐπισήμων προσώπων.

Ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ ἀντικειμένου
νομάρχου, ἐνόμιζε κανεῖς ὅτι ἔβλεπεν
ἐνσαρκωμένην τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὴν
σωματικὴν ἀδυναμίαν τῆς προκατόχου
Κυβερνήσεως Γούναρη, ἡ ὁποία καὶ

τὸν ἔστειλε τότε νὰ τὴν ἀντιπροσω-
πεύσῃ.

Ἐν δὲ τῷ συνόλῳ τοῦ νεήλδους κ.
Πασχάλη, ἐφαίνετο ἡ εὐρωστία τοῦ
τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων καὶ
ἡ σωματικὴ ἀκμὴ τῆς ἀνορθώσεως.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι συνή-
θως ἢ μᾶλλον πάντοτε ἐκπλήσσονται
μὲ τὴν ἐξωτερικὴν ἀποψιν τῶν πραγ-
μάτων καὶ τῶν προσώπων, φαίνονται
κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ἐπιβλητι-
κὴν παράστασιν τοῦ νέου νομάρχου
τῶν.

Οἱ μᾶλλον λεπτολόγοι τῶν συμπο-
λιτῶν μου, ἐπροχώρησαν ἀκόμη καὶ
εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ὀνομάτων τῶν
δύο νομαρχῶν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα
τῆς ἀναλύσεως ταύτης ἦτο, ὅτι τὸ μὲν
Γκόφρας εἶναι ἓνα ξηρὸν ὄνομα, ἐνῶ
τὸ Πασχάλης ἐμπεριέχει ὅπωςοδήποτε
κάποιον πάσχα, τὸ ὁποῖον παρέχει πολ-
λὰς ἐλπίδας εἰς τὸν κόσμον κατὰ τὰς ἡ-
μέρας ταύτας τῶν νηστεῶν !

~~~~~

Η ΕΠΙΤΑΣΙΣ

Ἡ ἐπίταξις τῶν κτηνῶν ἐν ὥρᾳ το
λέμον, νομίζω ὅτι εἶναι ἓνα πρᾶγμα
ἀρετὰ προσβλητικὸν διὰ τὴν ἀνδρι-
κὴν φιλοτιμίαν.

Διότι ἡ κυβερνήσις φαίνεται ἀποδί-
δουσα μεγαλειότητα σημασίαν εἰς μίαν
ἡμίονον, παρὰ εἰς ἓνα νέον ἀπαλλα-
γένητα ἢ εἰς ἓνα ἐπιστήμονα δοῖς διὰ
νὰ ἔχῃ μίαν μικρὰν ἐπαλληλίαν τῶν
δακτύλων δὲν προσκαλεῖται νὰ ἐπηρε-
τήσῃ τὴν πατρίδα του.

Καὶ ἀφοῦ δὲν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ
διαμαρτυρηθοῦν πρὸς τὴν κυβερνήσιν,
αὐτοὶ κατὰ τῶν ὁποίων ἡ προσβολὴ
ὀρίπεται κατὰ πρόσωπον, εἶναι πολὺν
λυπηρὸν ποῦ δὲν ἔχουν φωνὴν τὰ κτή-
νη, διότι ὠρισμένως θὰ διωγάνουν αὐ-
τὰ συλλαλητήριον ὑπὲρ τῆς ταχείας προ-
σκήσεως τῶν ὁπωςοδήποτε ἀπαλλαγέ-
των μὴ κτηνῶν.

~~~~~

Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

Ὁ μεσήλιξ κύριος, καλοενδεδυμένος
καὶ φιλομειδέστατος, ἐσυνόδευεν εἰς ἐ-
ξοχικὸν περίπτεον ὁμιλον γυναικῶν,
δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν ὀλίγον κατη-
φεῖς διὰ τὴν στέρησιν τῶν ἀνδρῶν
τῶν προσκληθέντων καὶ ἐδρασκομένων
ἤδη ὑπὸ τὰ ὄπλα.

Ὁ κύριος, ἐξασκῶν κατὰ τὴν στιγ-
μὴν ἐκείνην τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φιλαν-
θρώπου, ἐπροσπαθοῦσε διὰ γλυκυντά-
των φράσεων καὶ χριστιανικῶν παρα-
δειγμάτων, νὰ πείσῃ τὰς κυρίας, ὅτι
αὐτὰ δ ν σ τ υ χ ὡς ἔχει ὁ κόσμος.
ἀλλὰ νὰ μὴ ἔχουν καμμίαν ἀνησυχίαν
διότι ε ὗ τ υ χ ὡς δὲν φεύγει αὐτὸς
ὁ ὁποῖος ἀντιλαμβάνεται τὰς ἀνάγκας
τῶν καὶ συμμερίζεται τὴν στενοχω-
ρίαν τῶν.

Ἐπηρεοῦντο ἄπειρα εὐχαριστή-
ρια ἐκ μέρους ὧν τῶν ἀποτελούντων
τὸν ὄρατον ὁμιλον καὶ ὁ περίπτεος ἐ-
συνεχίζετο μακρὸς, τὸν ὁποῖον ἐγὼ βε-
βαίως δὲν ἠδυνάμην νὰ παρακολου-
θῶ.

Μετὰ δύο ἡμέρας, εἶδον ἐκ συμπτώ-
σεως τὸν φιλόνητον συμπολίτην ἐ-
ξερχόμενον τῆς οἰκίας μίᾳς ἐκ τῶν κυ-
ριῶν τοῦ ὁμίλου καὶ σκευπνίζοντα διὰ
τοῦ μανδυλίου του τὸν ἰδρώτα ὁ ὁποῖ-
ος ἔρρεεν ἐκ τοῦ προσώπου του μετὰ
κοπιώδη, φαίνεται, διδασκαλίαν, περὶ
ἐγκατεργήσεως καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἀρκετὰ ἡ περιθάλψις, εἶπα, καὶ ἐ-
ξηκολούθησα τὸν δρόμον μου !

~~~~~

ΕΠΙΛΗΜΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΜΟΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΥ

Ἀμφιβάλλω ἂν εἰς τὸ Παρίσι ἐκδι-
δονται περισσώτερα παραρτήματα τὴν

ήμερον!

Καὶ ὅμως ὁ καὶ μένος ὁ κοσμάκης εἶναι υποχρεωμένος νὰ τὰ βλέπῃ καὶ νὰ τὰ διαβάσῃ ὅλα, διότι ἡ περιέργεια εἶναι μέγα κακόν. Μεγαλύτερον καὶ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἄρτου ἀκόμη.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραπονοῦνται οἱ ἄνθρωποι ὅτι δὲν ἐπάρχουν ἐπιχειρημαῖαι εἰς τὸν τόπον. Ἰδρύνθησαν ἤδη τρία βιομηχανικὰ κατεστήματα παρατημάτων, τὰ ὁποῖα δίδουν μεγάλην κίνησιν, ἐν ὧν ζώει, εἰς τῆς τσέπες τοῦ κόσμου.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐράνων ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων Κεφαλληνίας.

Πρὸς τοὺς ἐν τῇ Νήσῳ καὶ ἀπανταχοῦ συμπολίτας.

Ἀξιότιμοι Κύριοι.

Ἡ γενικὴ ἐπιστράτευσις ἐδημιουργήσας μεγάλας καὶ σοβαρώτατας ἐν τῷ τόπῳ ἀνάγκας, ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι 3, 800 περίπου οἰκογένειαι εἶναι ἀνάγκη νὰ βοηθηθῶσιν ὅπως μὴ στερεθῶσιν τοῦλάχιστον τοῦ ἄρτου, ἀφοῦ τὰ στήριγμα αὐτῶν ἐκλήθησαν πρὸς ἐμπλήρωσιν ὑπερτάτου καθήκοντος.

Καὶ ἐπρότεινε μὲν ἡ Κυβέρνησις νομοσχέδιον περὶ παροχῆς βοηθήματος εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων, ἀλλ' ἄγνωστον εἶναι πότε τοῦτο θὰ ψηφισθῇ, ἐνῶ ἀπὸ τοῦδε εἶναι ἀνάγκη νὰ παρασχεθῶσι βοηθήματα. Πλὴν δὲ τούτου καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ θὰ χρειασθῇ νὰ ἔλθουν ἀρωγοὶ οἱ δυνάμενοι.

Προσέτι οἱ ἄποροι τῶν ἐπιστράτων ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ μαλλίνων ἐσωρούχων, φανελῶν, καλτσῶν κ.τ.λ. τὰ ὁποῖα δὲν παρέχει εἰς αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις. Εἶναι δὲ πιθανὸν βραδύτερον νὰ χρειασθῇ ὅπως συσταθῶσι καὶ νοσοκομεῖα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ.

Τέλος αἱ ἀνάγκαι εἶναι τὸσον πολλαὶ ὥστε ὅσα καὶ ἂν συλλεγῶσι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῶσι ὡς περιττά.

Διὰ ταῦτα ἀναλαβόντες τὸ καθήκον τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν περίθαλψιν, θεομὴν ποιού μεθα ἐκκλησίαν πρὸς πάντας, ὅπως καὶ λόγω ἀνθρωπισμοῦ ἀκόμη, μᾶς συνδράμωσιν εἰς τὴν ἐμπλήρωσιν τοῦ ὑπερτάτου τούτου καθήκοντος, πεποιθότες ὅτι ὡς πάντοτε οὕτω καὶ τώρα θὰ σπεύσωσιν εἰς βοήθειαν τῆς δι' ἡμῶν ἐπικαλουμένης τὴν συνδρομὴν τῶν πατριδῶν τῶν.

Τὴν συνδρομὴν τοῦ ἑαυτοῦ δύναται νὰ ἀποστέλλῃ πρὸς τὰ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς ἢ Ἰονικῆς Τραπεζῆς ἢ πρὸς τοὺς Κουὲς Πλάτωνας Βέργιαν ἢ Παναγὴ Μπλέσαν μέλη αἱς ἐπὶ τῶν ἐράνων ἐπιτροπῆς.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πλάτων Βέργιος, Παναγὴ Μπλέσαν, Δονικᾶς Νικηφόρος, Γεώργιος Ρ. Βεργιωτῆς, Χαράλ. Πατρίκιος.

ΕΛΕΦΡΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΑΚΡΥΑ ΕΦΕΔΡΟΥ

Κάποια γνωστὴ μου κυρία, ἐμάλωνε προχθὲς τὸ ἀγοράκι τῆς τοῦ πολὺ ἀτακτοῦ καὶ τοῦ ἐλεγε μεταξὺ τῶν ἄλλων διὰ τὸ φιλοτιμίαν. «Ἄν δὲν εἴσαι καλὸς διὰ τὸ γάμο σου μαμαῖά σου ποῦ εἶναι ὁ καὶ μένος στήν Πρέβεζα καὶ ὅταν μάρη πῶς εἴσαι τόσο κακὸς καὶ μὲ συγγίσεις, θὰ λυπηθῇ καὶ θὰ κλάψῃ».

— Ὁ μαμαῖός εἶναι στρατιώτης καὶ δὲν κλαίει, ἀπαντᾷ ὑπερήφανος ὁ μικρός.

Καὶ ὅμως, μικρὸ μου, σὺ ὁ ὁποῖος ὑπερηφανεύσαι διὰ τὸν πατέρα σου, ποῦ νὰ ἤξευρες διὰ καμμιὰ φορὰ κλαῖουν καὶ οἱ στρατιῶται!

Ἐνὰς ἀπὸ τοὺς νέους τοῦ τόπου, βεβαιωθείς περὶ τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ τῆς προσκλήσεως τῆς ἡλικίας του ὑπὸ τὰ ὅπλα, καὶ ὁ τι ὁρισμένως πλέον ἐπρόκειτο νὰ περιβληθῇ τὸ χαλκὸν, συνεκίνηθη καὶ... ἔκλαυσε.

Ἐφρόντισε ὅμως νὰ δικαιολογηθῇ ὁ κύριος, ὅτι τὰ δάκρυά του προέρχονται ἐκ τῆς συγκινήσεως ποῦ ἀφίνει τὸ Ἀργος εἰς τὸσον ὥρᾳ ἐποχῇ!

N.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Προσκληθὲν ἐπὶ τρίτην φορὰν τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον εἰς συνεδρίαν διὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν καὶ σχηματισθεῖς ἀπαρτίας ἐξ ἑνδεκα μόνον συμβούλων, συνεζήτησε καὶ ἀπεφάνθη ἐπὶ τῶν ἑξῆς ζητημάτων:

1) Ἐπὶ ἀνακοινώσεως ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ συμπολίτου κ. Ν. Κούπα περὶ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ εὐεργέτου Παναγῆ Βαλλιάνου, καθ' ἣν ἡ μὴ μέχρι τῆς σήμερον ἀνέγερσις τοῦ ἀνδριάντος, ὀφείλεται εἰς τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου κ. Δημητριάδου ἐκ Πειραιῶς.

2) Ἐπὶ ὑποβολῆς αἰτήσεως τοῦ Α. Γασπαρινάτου περὶ πληρωμῆς τόκου ὑπερμερίας ἧτις ἐγένετο ἀποδεχτή.

3) Ἐπὶ ὑποβολῆς αἰτήσεων διαφόρων ἐνοικιαστῶν δημοτικῶν ἐργαστηρίων, κληθέντων ἐπιστράτων, περὶ διάλυσεως μισθώσεων, αἵτινες ἐγένετο ἀποδεχταί.

4) Ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ Ν. Ζαφείρη περὶ ἐκπτώσεως τοῦ ἐνοικίου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11 ἐργαστηρίου, ἧτις ἀπερρίφθη.

5) Ἐπὶ αἰτήσεως τῆς Φιλαρμονικῆς περὶ παροχῆς συμπληρωματικῆς συνδρομῆς, ἧτις ἀπερρίφθη.

6) Ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ Κ. Περᾶν περὶ ἀνεώξεως κεχαρμημένης ὁδοῦ, ἧτις ἐγένετο ἀποδεχτή.

Ἀκολουθῶς, προτάζει τοῦ συμβούλου κ. Π. Μπλέσαν ἀπεφασίσθαι καὶ ἀπεστῆναι πρὸς τὸν Βασιλέα συγχαρητήριον τηλεγράφημα διὰ τὴν ἐπιεικῆθεισαν καὶ διατρανωθεῖσαν δρᾶσιν τοῦ τὴν περισώζουσιν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Καὶ τελευταίως, ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἄρτου καὶ ἐδόθη ἐν τολῇ εἰς τὸν κ. Δημάρχον νὰ παραστήσῃ δι' ἐγγράφου τοῦ εἰς τὴν Νομαρχίαν τὴν κατάστασιν τῆς αἰτίας εἶναι κυρίως ἡ ἐλλείψις πάσης ἀστυνομικῆς προνοίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Ἡ συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐράνων διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων, ἤρχισεν ἐργαζομένη μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ ἀφοσιώσεως.

— Ἐχονσα δ' ὅτι ὅσιν τὰς ἀνωμαλίας αἵτινες συνέβησαν κατὰ τὴν προηγουμένην ἐπιστράτευσιν, προσεπάθησε παντὶ σθένει νὰ ξεύρῃ τρόπους καὶ μέσα ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ τάξις ἐν τῇ διανομῇ τοῦ ἱεροῦ χρήματος.

— Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐμνησθῆναι νὰ δώσιν ἐκ τοῦ Βασιλείου κληροδοτήματος 680 λίρας αἱτινὲς ἕνεον ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ βοηθήματος τῆς προηγούμενης ἐπιστρατεύσεως, καὶ νὰ ἤδη εἰσφορὰ ἐξ ἐτέρων χιλίων λιρών.

— Ὁ κ. Πλάτων Βέργιος προσέφερε δέκα χιλιάδας δραχμᾶς. Ἡ Διμερικὴ ἐ-

πιτροπὴ ἐψήφισεν ὡς εἰσφορὰν τρεῖς χιλιάδας δραχμᾶς καὶ ὁ κ. Παν. Μπλέσαν, χιλίας δραχμᾶς.

— Αὐτὸ εἶναι μέχρι σήμερον τὸ χρηματὸν ὅποιον ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ.

— Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ποσὸν θὰ αὐξηθῇ βαθμηδὸν διὰ τῶν εἰσφορῶν τὰς ὁποίας ἀναμένομεν ἐκ τῶν πλουσίων τοῦ τόπου καὶ τῶν ἐν τῇ ξένῃ συμπολιτῶν.

— Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφασίσει νὰ μὴ προβῇ εἰς λαϊκοὺς ἐράνους, διότι δὲν νομίζει ὁρθόν, ἐνεκεν τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, νὰ ἐπιβαρυνθοῦν οἱ μικροὶ βιοπαλαῖστοι.

— Ἀφῆκεν ἀπολύτως τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν δυναμένων νὰ ἐκδηλώσωσι ταύτην.

— Ἡ διανομὴ θὰ γίνεταί ὡς ἑξῆς:

Ἐν Ἀργοστολίῳ. Δι' ἑνὶ πρόσωπον 10 δραχμᾶς κατὰ μῆνα. Διὰ δύο τῆς αὐτῆς οἰκογενείας 15. Διὰ τρία 20. Ἐάν δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκογενείᾳ ὑπάρχουσι τέκνα ἡλικίας ἑλασσον τῶν 16 ἐτῶν, θὰ δίδωται ἀνὰ 5 δραχμαὶ δι' ἕκαστον.

Ἐν Ληξουρίῳ. Δι' ἑνὶ ἄτομον 8 δραχμ. κατὰ μῆνα. Διὰ δύο 12, διὰ τρία 16. Καὶ εἰς τὰ μικρὰ ἀνὰ δραχμ. 4.

Εἰς τὰς Κοινότητας. Δι' ἑνὶ ἄτομον 5, διὰ δύο 10, διὰ τρία 12. Εἰς τὰ μικρὰ ἀνὰ τρεῖς δραχμᾶς.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκάνονισεν οὕτω τὴν διανομὴν, διότι ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ζῶντες ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ ἔχουσι σχετικῶς μεγαλειτέρας ἀνάγκας.

— Ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχεῖται ἡ διανομὴ ἐν Ἀργοστολίῳ τάχιστα δὲ θὰ ἐνεργηθῇ αὐτὴ καὶ εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τοῦ νομοῦ.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου μεγάρου τῶν Δικαστηρίων παρουσίᾳ τῶν κ. κ. νομάρχου, δημάρχου, μηχανικοῦ καὶ ἄλλων ἀρχῶν.

— Μετὰ τὸν ἀγιασμόν, ὁ ἐργολάβος κ. Π. Λυκούδης προσέφερεν ἀναψυκτικὰ εἰς τοὺς παρασταθέντας.

— Ἀφικνεῖς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ Γυμνασιάρχης κ. Σταυρόπουλος.

— Ὁ κ. Παναγὴς Κεφαλᾶς καὶ ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Παπασταματιάτου, ἐτέλεσαν ταύς γάμους τῶν. Εὐχόμεθα εὐτυχίαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Βασαραβίας ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος ἀγαπητὸς φίλος κ. Μιλτιάδης Μιχαηλίδης ἐκ Σκάλας.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης Γεώργιος Βλάχος πατὴρ τοῦ ἱερέως Γεωργίου Βλάχου.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη χθὲς ὁ ἀγαθὸς συμπολίτης Χριστόδουλος Κανάκης λεμβούχος.

— Ἡ ἐπιτροπὴ ἧτις κατένειμε τὸ σταλὲν ἐνταῦθα φορτίον αἴτου, ὅπως διενεολύνη ἰδίᾳ τοὺς χωρικοὺς, ἐκρότησε ποσὸν 4000 δακῶν τοῦ ὁποῖου θὰ πωλήσῃ λιανικῶς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ Κυριακῆς 4 τρέχοντος, ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ κ. Γ. Σβορώνου ἱκανόγερα καμμένη ἐν τῇ συνοικίᾳ Σισσιωτίσης.

— Ἡ πώλησις θὰ γίνῃ τοῖς μετρητοῖς εἰς ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 50 δακῶν δι' ἕκαστον οἰκογενειάρχην χωρικόν.

— Ἐνοικιάζεται ἡ παρὰ τὴν Μισσοπορίτισσαν μεγάλη οἰκία τῆς κληρονομίας Ἀλεξάνδρου Ἰγγλέση, ὡς καὶ ἡ συνεχόμενη αὐτῇ μικρὰ οἰκία. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Διον. Ν. Σπινέλλῃ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς τοὺς ἀξιότιμοις συμπολίτας τοὺς ὁποσδήποτε συμμερισθέντας τοῦ πένθους μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφίλου ἡμῶν ἀδελφοῦ Πέτρου, ἐκφράζομεν βαθεῖαν τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Σπάρτια 25 Ἰουλίου 1915.

Ἀναστάσιος Π. Ἰγγλέσης.

Ἐκφράζω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς ἀπαντας τοὺς συμμερισθέντας τοῦ πένθους μου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πολυσεβάστου μοι πατρὸς Γεωργίου ἱερέως Βλάχου.

Ἐκφράζω ἐγκαρδίστως πάντας τοὺς ὁποσδήποτε συμμερισθέντας τὸ πένθος ὡς καὶ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προσφίλους μας ἀδελφῆς.

Ἀνδρέας Χ. Ραζῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ κατάστημα Γρηγορίου Π. Μανρῆ παρελήφθησαν φορέματα νέα γυναικεῖα ὁλόμαλα καὶ μαλλοβάμβακα πρώτης ποιότητος εἰς πλουσίαν συλλογὴν καὶ ὅλως νέων χρωματισμῶν πρὸς δὲ καὶ ὅλα τὰ εἶδη διὰ τροικοσκενῆς, ἥτοι σινδονόπανα, βατίστες, λινὰ λευκά, περηάλια, χασέδες ὁλῶν τῶν ποιότητων, τραπέζομάνδουλα λευκὰ λινὰ, κουβέρται βαμβακερεῖ καὶ πικέ, ὡς καὶ μεγάλη συλλογὴ κεντημάτων.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Διαλύεται λόγω τῆς ἐπιστρατεύσεως τὸ κατάστημα ὑφασμάτων Σπυρίδωνος Τυπάλδου ἐν ὁδῷ Σιτεμπόρων καὶ παραπλευρῶς τοῦ κηροποιείου Δ. Μαζαράκη. Ἡ δὲ ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσα μεγάλη συλλογὴ χειμερινῶν ὑφασμάτων ἧτις ἐσχατῶς παρελήφθη, πωλεῖται εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ= Ὑπεβλήθη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῦ καλοῦνται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου οἱ γεννηθέντες ἀπὸ τοῦ ἔτους 1889 ἕως 91 καὶ μὴ ὑπηρεστῇσαντες.

Ἐπίσης οἱ κριθέντες ἱκανοὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀναθεώρησιν, τῶν ἀπογραφῶν 1890, 1889.

Ἐπίσης οἱ γεννηθέντες ἀπὸ τοῦ ἔτους 1889 ἕως 1894 καὶ μὴ προσελθόντες εἰς τὸν στρατὸν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπηρεστῇσαντων ἑλαττον τοῦ δεμήνου.

ΓΕΝΕΥΗ= Ἡ Ρωσσία πρώτη ἐκήρυξε τὸν πόλεμον τῆς Βουλγαρίας. Θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι.

Οἱ γερμανοὶ ἀπεσύρθησαν ἀτάκτως εἰς ὁλόκληρον τὸ μέτωπον τῆς ἀνατολικῆς Γαλλικίας. Οἱ Ρῶσοι ἐθρικόμδευσαν.

ΑΘΗΝΑΙ= Σαράντα χιλιάδες Βούλγαροι προσβάλλουν τὴν γέφυραν τοῦ Οὐδόδου τὴν συνδέουσαν τὴν Θεσσαλονίκην μετὰ τὴν Νύσσαν, καὶ ἀγωνίζονται νὰ τὴν καταστρέψουν.

Οἱ γερμανοὶ μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Σεμενδρίας προσελύνουν διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Μοράβα. Κατέλαβον δὲ τὰ ὄχυράματα τοῦ Ποζάρεβατς.

Διεξάγεται ἀγὼν πυροβολικοῦ μεταξὺ Βελιγραδίου καὶ Κραγιούγεβατς.

Οἱ Βούλγαροι κατέλαβον διὰ ποταμὸν τὰς πόλεις Σκόβον, ὅτινες ἀπερρίφθησαν εἰς τὴν ἐκτεταμένην γαλήνην.

Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Κνιάζεβατς ἀπώλεσαν οἱ βούλγαροι μεραρχίαν ὁλόκληρον.